

.....

‘Waar was je mee bezig?’

‘Met dit hier.’ Ze liet hem een goudkleurig boekje met een zilverachtige sluiting in het midden zien. ‘Een dagboek zo te zien.’

‘Spannend! Van wie is het?’

‘Geen idee. Ik heb net het slot met een stukje ijzerdraad opengeprutst en moet nog beginnen met lezen.’

‘Laat mij het eens even zien.’

Paul stak zijn hand uit maar Pinar drukte het boek stevig tegen haar borst. ‘Nee, ik wil het eerst zelf lezen.’

‘Ook niet ruilen voor een colaatje?’ vroeg hij.

‘Heb je er dan voor mij ook een meegenomen? Wat lief van je.’

‘Dus we hebben een deal?’

‘Twee tellen dan. Maar daarna wil ik het meteen terug hebben.’ Pinar gaf hem het dagboek en Paul bladerde er vluchtig doorheen. Nou, hier had iemand duidelijk zijn best op gedaan, een mooi handschrift ook, heel goed te lezen; waarschijnlijk van een vrouw. Hij sloeg een willekeurige bladzijde op en liet zijn ogen over de regels dwalen.

Shit, het was in het Spaans. Logisch natuurlijk, maar daar had hij helemaal niet bij nagedacht. Met moeite kon hij de eerste twee zinnen vertalen

Je raadt trouwens nooit waar ik op dit moment zit. Of toch, ik heb het geloof ik al geschreven: ik zit zogenaamd bij Paula, maar in werkelijkheid in een bar in Torre del Mar!

‘Hé, Pien, het dagboek speelt zich in Torre del Mar af!’

‘Laat zien!’ Pinar zette haar blikje naast zich op de grond en griste het boek uit zijn handen.

‘Je hebt gelijk,’ zei ze even later. ‘Wat spannend. Even een stukje lezen, hoor, als je het niet erg vindt.’ Ze liep naar het raam en ging op de vensterbank zitten.

Met kloppend hart sloeg ze de eerste bladzijde op.

Vrijdag 1 september

Ik ben verliefd!!! Verliefd, verliefd, verliefd!!! ♥♥♥♥

Hij is knap, mooi, leuk, lief en nog veel meer. Ik heb zin om te dansen, te springen, te gillen en te zingen. Maar eerst ga ik schrijven. Dat had ik je beloofd, lief dagboek, dus dat doe ik ook.

Belofte maakt schuld en je hebt al lang genoeg eenzaam en bestoft onder het bed gelegen.

Weet je nog hoe lang? Bijna een JAAR! Volgende maand ben ik alweer jarig.

Zal ik het Patricia vertellen? Dat ik eindelijk, na veel zuchten, smachten en wachten, haar verjaardagscadeau in gebruik genomen heb? Nee, misschien beter van niet. Die vertelt het natuurlijk meteen door aan papa en mama en dan mag ik de deur niet meer uit.

Ik hoor het papa al zeggen: Wat? Verkering? Je bent pas vijftien. Hoewel, ik heb nog helemaal geen verkering, we kennen elkaar nog maar net.

Inés en ik hadden de hele ochtend in Malaga gewinkeld en omdat we net de bus gemist hadden, besloten we een colaatje te gaan drinken. Vlak bij het busstation was een bar waar we nog nooit geweest waren omdat hij er zo chic uitzag. Het leek Inés leuk en spannend om daar vandaag wat te gaan drinken – ze moest ook dringend naar de wc – en dus duwde ze de deur open en verdween naar binnen. Ik kon niet anders dan achter haar aan gaan.

Ik zag hem meteen. Gekleed in een spijkerbroek en een donkerblauw, zijden overhemd stond hij vol vuur en druk gebarend iets uit te leggen aan het groepje mensen dat om hem heen stond. Zijn gezicht was hartstikke bruin en zijn tanden schitterden ongelooflijk wit. Toen hij zijn hoofd een beetje draaide, zag ik dat zijn zwarte krullen van achteren in een piepklein staartje waren gevlochten dat door een zwart strikje bij elkaar werd gehouden.

Ik was zo overdonderd door zijn uiterlijk dat ik even niet oplette en tegen een tafeltje aan liep. Kletterend viel er een glas op de vloer aan scherven en terwijl ik een hoofd als een boei kreeg, zag ik hem opkijken. Het was net alsof zijn ogen naar me lachten, zo fonkelden ze. Ik voelde dat ik nog roder werd dan ik al was en wilde zo snel mogelijk weg. Stom, want in mijn haast knalde ik tegen een stoel op en voor ik het wist, lag ik op de grond. Terwijl ik probeerde op te krabbelen, werd er een hand naar me uitgestoken.

Je snapt natuurlijk al van wie die hand was. Van hem. Bezorgd vroeg hij of ik me pijn had gedaan en was zichtbaar opgelucht toen ik zei van niet. Vervolgens knipte hij met zijn vingers in de lucht en binnen een paar tellen stond er een camarero naast ons die vroeg wat ik wilde drinken.

'Cava,' zei hij voordat ik antwoord kon geven en hij keek me lachend aan. Ik wilde nog protesteren en zeggen dat ik geen alcohol dronk, maar het lukte gewoon niet; ik kreeg geen woord uit mijn mond. Daarna vroeg hij hoe ik heette.

Toen kwam de camarero met mijn glas en tikte er een man op zijn schouder en fluisterde wat in zijn oor. Hij knikte een paar keer en zei vervolgens tegen me dat hij jammer genoeg weg moest, maar dat hij morgen om dezelfde tijd weer hier zou zijn en me dan graag weer wilde ontmoeten. Daarop gaf hij me een kus op mijn wang en zei: 'Tot morgen, guapa Maria, mijn naam is Manuel.' En weg was hij.

Daar stond ik dan met mijn glas cava.

Ik zag Inés de deur van de toiletten uit komen en liep nog helemaal natrillend van de opwindende en emotie naar haar toe. 'Ben jij aan de alcohol?' vroeg ze met opgetrokken wenkbrauwen. Ik vertelde haar wat er net daarvoor gebeurd was en ze wilde natuurlijk meteen weten hoe hij eruitzag en vooral ook hoe oud hij was.

'Een jaar of twintig, schat ik,' antwoordde ik.

'Is dat niet een beetje oud voor je?' vroeg ze afkeurend.

Pffft, wat maakt leeftijd nou uit? Niets toch? Liefde heeft geen leeftijd? Maar misschien wil Inés hem voor zichzelf hebben, ze is al bijna zeventien. Ja, dat moet het zijn, ze is gewoon jaloers. Ik wou dat het nu al morgen was en ga direct op mijn bed van hem liggen dromen. Slapen zal toch wel niet lukken, daarvoor ben ik veel te opgewonden. Maar eerst moet ik een veilig plekje voor jou zoeken zodat niemand je vindt. En ik moet iets verzinnen zodat ik morgen weg kan, want twee dagen achter elkaar naar Malaga vindt mama vast niet goed. Weet je, ik ga nog snel Inés bellen om wat te regelen.

Ik ben verliefd, verliefd, verliefd. ♥ ♥ ♥ ♥

Zaterdag 2 september

Het is aan! Hartstikke aan! Want hij heeft me gekust. En niet één keer, nee, wel tien, twintig, dertig keer. En hij kust heerlijk, heel lief en heel zacht.

Het was vandaag een heel gedoe om weg te komen. Ik zou zogenaamd om halfeen met Inés naar het strand gaan maar net toen ik mijn tas had ingepakt – met onder de badhanddoek mijn witte uitgaansspijkerbroek en paarse T-shirt – belde haar moeder mijn moeder op om te vragen of ik met hen mee mocht naar hun zomerhuisje in Alcaucin. Je begrijpt dat mama er geen snars meer van snapte. Het enige wat ik kon doen, was zeggen dat ik met Paula naar het strand ging en dat ik waarschijnlijk per ongeluk Inés gezegd had omdat ik normaal altijd met Inés ga. Ik zag aan haar gezicht dat ze me niet helemaal geloofde, dus heb ik snel Paula

gebeld om te vragen of ze me wilde helpen. Die was natuurlijk enorm nieuwsgierig wat er allemaal aan de hand was en stond een halfuur later in haar strandoutfit voor de deur. Toen moest mijn moeder het wel geloven. Maar ik zat vervolgens wel met Paula opgescheept en die wilde zoals gewoonlijk alles weten. En dat is een probleem. Want als Paula het weet, weet een dag later heel de school het en nog een dag later heel de stad. Uiteindelijk heb ik maar verzonnen dat ik gisteren in Malaga een fantastische jurk in de uitverkoop heb zien liggen maar niet genoeg geld bij me had. En dat twee keer binnen een week naar de stad nu eenmaal niet mocht van mijn ouders en je zou zien dat de jurk volgende week weg was. Omdat Paula zelf gek op kleren is en haar ouders ook zo streng zijn, snapte ze mijn probleem helemaal. Alleen vond ze het jammer voor me (nou, IK NIET) dat ze niet met me mee naar de stad kon, want ze had zelf een stiekem afspraakje met Juan en mijn telefoontje was haar goed uitgekomen.

We moesten wel nog even bij haar thuis langs om wat op te halen en om meteen aan haar ouders te laten zien dat ze écht met mij naar het strand ging. Het gevolg van al dit gedoe was dat ik pas om halfdrie buiten adem bij de bar aankwam. In mijn gewone kleren, want tijd om me om te kleden had ik niet gehad.

Het was er erg druk. En hoe ik ook om me heen keek, ik zag hem nergens. Hij heeft natuurlijk een uur op me zitten wachten en is toen kwaad vertrokken, dacht ik.

Met gebogen hoofd en helemaal down stapte ik de deur weer uit, recht in zijn armen. Hij was net met een taxi aangekomen, de auto stond nog met open portier bij de stoeprand. Want toen hij me uit de bar had zien komen, was hij eruit gesprongen. Wel duizend keer zei hij sorry voor het feit dat hij me zo lang had laten wachten. Zijn vorige afspraak was zo erg uitgelopen dat hij eigenlijk helemaal niet meer had kunnen komen. Om drie uur moest hij lunchen met heel belangrijke mensen en had verschrikkelijke haast.

Voor ik goed en wel wist wat er gebeurde, zat ik samen met hem op de achterbank van de taxi. Die ging er meteen met een sneltreinvaart vandoor en ineens, zonder iets te zeggen, begon hij me te zoenen. Ik werd er zo door verrast dat ik niet eens tegenstribbelde, maar hem gewoon terugkuste.

Pas toen de taxi weer stopte, hield hij op met kussen. 'Ik moet opschieten,' zei hij terwijl hij het portier opendeed. 'Ik ben al vijf minuten te laat. Hier heb je geld voor de taxi. Volgende week woensdag halfvijf, dezelfde bar?'

Totaal verbouwereerd zei ik 'Oké', en weg was hij, mij met een briefje van vijfduizend peset⁰ in de hand achterlatend.

De taxichauffeur vroeg waar ik heen wilde en zonder er verder bij na te denken zei ik: 'Het busstation.' Toen ik afgerekend had – vijfduizend peseta was veel teveel, ik kreeg er meer dan drieduizend terug – en uitstapte, riep de taxichauffeur ineens door zijn open raampje: 'Die Manuel wordt een hele grote, let op mijn woorden.' En vervolgens reed hij weg. Wat hij daarmee nu precies bedoelde, weet ik niet.

Omdat ik best vroeg terug in Velez was, ben ik toch nog een paar uurtjes naar het strand gegaan en zodoende had ik een leuk kleurtje toen ik weer thuiskwam en zag ik aan de blik van mama dat ze blij was dat ik inderdaad naar het strand was geweest.

Ze vertrouwt me dus nog steeds niet en daar moet ik wat aan doen: volgende week woensdag om halfvijf moet ik weer in Malaga zijn. Bijna vier hele dagen wachten! Dat hou ik nooit vol! Ik mis hem nu al verschrikkelijk!